

Katarzyna Czarnecka, Z. Nowakowski

Oblin, st. 5, gm. Maciejowice, woj.
siedleckie, AZP 68-71/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 71-72

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**Nowy Łowicz (obecnie Boro-
wo), st. 2**
gm. Kalisz Pomorski, woj. ko-
szalińskie
AZP 31-16/1

Muzeum Okręgowe w Koszalinie

Badania prowadziła mgr Krystyna Hahuła. Finansowane przez Pań-
stwową Służbę Ochrony Zabytków i Muzeum Okręgowe w Koszali-
nie. Ósmy sezon badań. Cmentarzysko kultury wielbarskiej.

Badaniami objęto kurhany i przestrzeń międzykurhanową we wschodniej części cen-
tralnej partii stanowiska. W wyniku prac prowadzonych w latach 1988-1995 rozpoznano
polewę cmentarzyska kurhanowego i usytuowane między kurhanami groby płaskie.

W tym sezonie ukończono badania kurhanów 43 i 45, zbadano w całości kurhany 40, 41
i 42 oraz 16 grobów płaskich, w tym 5 szkieletowych, 2 popielnicowe i 9 jamowych (groby
nr 22-37).

Pod nasypem naruszonego wkopem rabunkowym kurhanu 43, jednego z największych
na cmentarzysku, odkryto in situ jedynie ślady stosu ciałopalnego. Wkop rabunkowy
prawdopodobnie zniszczył grób ciałopalny, którego ślady w postaci nielicznych kości od-
kryto w przemieszanych warstwach nasypu, oraz być może jamę z muszlami kultury
łużyckiej (kurhan III/1891?). Kurhan 45, którego nasyp nakrywał stos ciałopalny z pozo-
stawioną zapinką A II 41, obiekt ze spalenizną i wyjątkowo licznymi ułstkami naczyń,
zawierał również grób ciałopalny, który współcześnie został wyrabowany. W niewielkich
kurhanach 41 i 42 odkryto szkieletowe pochówki dzieci z wyposażeniem z fazy B₂/C₁. Trzy
takie groby z kurhanu 41 wkopano w warstwę popieliska po stosie ciałopalnym. Kurhan 40
zbudowano nad pochówkiem jamowym usytuowanym w pobliżu stosu ciałopalnego.

Niektóre z płaskich grobów szkieletowych zaznaczone były pierwotnie na powierzchni
jednym (groby 28, 31) lub dwoma kamieniami (grób 32), które po rabunku zrzuciono do
wkopu. Wkop rabunkowy w grobie 32 naruszył jego partię centralną, gdzie znaleziono
przemieszczone kości biodrowe i elementy pasa. W nietkniętej części północnej ocalały
m.in. zapinki A V 95, 96, bogata kolia paciorków szklanych, srebrna klamerka i 2 srebrne
wisioriki kapsułkowate, zdobione drucikami i granulkami.

Z pochówków ciałopalnych najbardziej interesujący zestaw zabytków odkryto w grobie
26, wyposażonym m.in. w brązowe zapinki kolankowate zbliżone do typu A V 132 i brązo-
wą zapinkę silnie profilowaną odmiany mazowieckiej typu 2 wg T. Dąbrowskiej.

Istotne znaczenie dla analizy stratygrafii poziomej cmentarzyska i chronologii ma
odkrycie zespołów zlokalizowanych w centrum stanowiska, zawierających elementy
wczesnej fazy C₁.

Podobnie jak w sezonach poprzednich natrafiono na paleniska, z reguły usytuowane na
osi północny wschód-południowy zachód, które łączyć należy z kulturą łużycką.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koszalinie.

Badania będą kontynuowane.

Oblin, st. 5
gm. Maciejowice, woj. siedlec-
kie
AZP 68-71/—

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Katarzyna Czarnecka przy współdziałaniu mgr.
Z. Nowakowskiego. Finansowane przez Wydział Sportu Kultury i Tu-
rystyki Urzędu Wojewódzkiego w Siedlcach i Państwowe Muzeum
Archeologiczne w Warszawie. Dziesiąty sezon badań. Cmentarzysko

kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego i okresu wpływów rzymskich.

Badania trwały od 31 VII do 1 IX 1995 r. Przekopano 800 m² i znaleziono tylko 3 groby. Jeden z nich, grób 297, to grób popielnicowy, datowany na schyłek fazy A₂. Wyposażony był w miecz żelazny obosieczny w pochwie żelaznej, grot żelazny, klamrę pierścieniową i dwie zapinki (odmiany J i N), a także drobne przedmioty żelazne i liczne fragm. ceramiki. Grób popielnicowy 298, datowany na fazę A₃, wyposażony był w miecz jednosieczny, pierwotnie w pochwie, której pozostałość stanowią liczne ryfki żelazne, trzewik zdobiony ażurowym, brązowym okuciem, grot żelazny, 2 noże, zapinkę odmiany M, igłę i drobne okucia. Trzeci grób, datowany na wczesny okres wpływów rzymskich, był niestety zniszczony.

Cmentarzysko zostało przebadane w całości.

Materiały znajdują się w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.

Badania zakończono.

Odry, st. 1
gm. Czernik, woj. bydgoskie
AZP 21-38/1

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Tadeusz Grabarczyk. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków w Bydgoszczy. Dwudziesty szósty sezon badań. Cmentarzysko z kręgami kamiennymi kultury wielbarskiej (2. poł. I-poł. III w. n. e.).

Badaniami objęto obszar o powierzchni 160 m². Były to 3 odcinki położone w centralnej partii cmentarzyska. Odkryto 4 pochówki (groby nr 555-558), w tym 3 szkieletowe i 1 jamowy ze zsypanym stosem. Na ich wyposażenie składały się przede wszystkim przedmioty związane chronologicznie z podfazą B_{2a}. Należały do nich smukłe, brązowe zapinki serii 8 grupy V Almgrena (120-124) oraz profilowane końcówki pasa typu O. Wokół kurhanu nr 8 (od jego północnej strony) odkryto fragm. rowu dookólnego, z którego prawdopodobnie wybierano ziemię podczas sypania kurhanu.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania będą kontynuowane.

Okulice, st. 18
gm. Rzezawa, woj. tarnowskie
AZP 102-62/58

Muzeum im. Stanisława Fischera
w Bochni

Badania prowadził mgr Jerzy Okoński. Finansowane przez muzeum w Bochni ze środków KBN. Osada kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich, ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego.

Na powierzchni rozległej osady wyeksplorowano 2 wykopy po 12 m² każdy. Zlokalizowano je w miejscach, gdzie na powierzchni występowały skupiska wyorywanej polepy i żuźla żelaznego.

W wykopie 1/95 odkryto koliste skupisko z bardzo dużą ilością szerokokołnierзовych naczyń zasobowych o średnicy 2 m. Miało ono kilkanaście cm miąższości, a głębiej wyeksplorowano walcową konstrukcję, zagłębioną na 1 m, której ścianę zewnętrzną tworzyła warstwa szlaku i żuźla żelaznego o szerokości do 20 cm. Charakterystyczną cechą od poziomu odkrycia było intensywne przepalenie warstw calca wokół obiektu. Znaczną ilość